

תת"ע 2741/11/13 - זידאן גדיר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תתע"א 2741-11-13 מדינת ישראל נ' גדיר

בפני	כב' השופט שלמה בנג'ו
מבקש	זידאן גדיר
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בבקשה לביטול פס"ד שניתן בהעדר הנאשם.

המדינה מתנגדת לבקשה.

התיק היה קבוע לשמיעת ראיות. הסנגור שיגר בקשה לדחית הדיון סמוך מאוד לדיון, בטענה שהנאשם חלה. ביהמ"ש פטר את הנאשם מהופעה, אך קבע מפורשות כי הדיון לא ידחה ועל הסנגור להתייצב. למרות האמור בהחלטה ביהמ"ש, לא התייצב הסנגור לדיון, ולבקשת המאשימה נשפט בהעדרו.

אין בבקשה הסבר למחדלו של הסנגור מהופעה. סברתו כי הדיון ידחה באופן אוטו' עם הגשת הבקשה, אין לה על מה שתסמוך, ההיפך מכך; נפסק כי עו"ד אינו יכול לעשות דין לעצמו ולא להופיע לדיון הקבוע אלא אם הוא אוחד בהחלטה המתירה לו לעשות כן. בעפ"ת 19072-06-19 **חביב נ' מ"י**, דן ביהמ"ש המחוזי דכאן, במקרה דומה, ומשלא התייצב הסנגור נשפט בהעדרו. ביהמ"ש אישר את החלטת ביהמ"ש השלום, והבהיר כי לא היתה לסנגור כל זכות או רשות להעדר מהדיון ואגב כך לכפות על ביהמ"ש את דחיית הדיון. החלטה זו אושרה ע"י ביהמ"ש העליון (רע"פ 8333-09).

באשר לחשש לעיוות דין; הבקשה לא נתמכה בתצהיר מאת הנאשם ולא בתצהיר מאת חברו של הנאשם. כמו כן, לא צופרו לבקשה אסמכתאות כלשהן מחומר הראיות התומכות והמבססות אותה ומלמדות שעפ"י חומר החקירה, לא נצפה הנאשם נוהג ברכב כטענתו. נפסק לא אחת כי על המבקש לבטל פס"ד שניתן בהעדר, לתמוך את דבריו באסמכתאות ובתצהיר לאימות העובדות (רע"פ 9141/01 **סוריא איטליא נ' מ"י** (2004) ע"פ 4808/08 **מ"י נ' שרון מנחם** (2009), שם אישר הנשיא גרוניס את הילכת סוריא והדגיש כי אין להגיש בקשות באופן סתמי ללא אסמכתאות ותצהיר, ככל שנדרש). בנוסף, העבירה המיוחסת לנאשם היא שכרות מכח סירובו לעבור בדיקת שכרות. הסנגור מאשר במפורש בבקשה (סעיף 13 לבקשה) כי הנאשם סירב לביצוע הבדיקות בטענה שלא נהג.

בנסיבות אלה, חוששני שלא אוכל להעטר לבקשה ואני דוחה אותה.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשע"ד, 24 פברואר 2014, בהעדר
הצדדים.